

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

סע"ש 4201-09-16

10 ינואר 2022

לפני: כב' השופט יוסף יוספי
נציג ציבור (מעסיקים) – מר נתן חיים

התובע: פואד סלימאן דענא
ע"י ב"כ: עו"ד רסמי זחאלקה

הנתבעת: אדר י.מ. הנדסה בע"מ
ע"י ב"כ: עו"ד יובל אליהו

פסק דין

1. התובע, עובד בניין המתגורר בשטחים, הגיש כנגד מעסיקתו בענף הבניין תביעה בסך 112,638 ₪ בגין הרכיבים הבאים:

"פיצויי פיטורים, הודעה מוקדמת, פנסיה, חגים, חופשה שנתית, כלכלה, דמי הבראה, ביגוד, הפרשי שכר, נסיעות, קרן השתלמות, מתנות חגים, אי מתן הודעה לעובד, תלושי שכר לא נכונים".

2. לטענת התובע, הוא לא נחקר על האמור בתצהירו וגירסתו לא נסתרה. הנתבעת הודתה שהעסיקה את התובע, אך הכחישה את תקופת עבודתו על אף שהעסקתו דווחה והופקו לו תלושי שכר בגינה, ולפיכך הנטל רובץ לפתחה. התובע עבד בנתבעת מחודש 10/07 ועד 7/12, והוא לא נחקר על טענה זו. בנוסף, לא נחקר הוא על גובה שכרו ותשלום זכויותיו להן טען. בנסיבות העניין, צו ההרחבה חל על יחסי הצדדים. הנתבעת דיווחה על העסקת התובע לאורך תקופת עבודתו, לרבות למוסד לביטוח לאומי ולמס הכנסה, וכן לתמ"ת, ואף הנפיקה תלושי שכר. התובע קיבל שכר מהנתבעת עד לחודש 7/12. הנתבעת לא הביאה לעדות את העד מטעמה, מר הוארין, הגם שצירפה את תצהירו. בנוסף, יתר עדי הנתבעת סתרו את גירסת הנתבעת בדבר מקומות עבודתו של התובע והיקף העסקתו. הנתבעת הפרה את חובת רישום הנוכחות, מאחר ותיקון 24 שנכנס לתוקף ביום 1.2.09 חל על רוב תקופת עבודתו של התובע. הנתבעת לא הסבירה מדוע שילמה לשירות התעסוקה סך של 74,700 ₪ בגין התקופה בה לטענתה התובע לא עבד. התובע עבד בעבודות אבן שנמשכות תקופות ארוכות. הנתבעת לא תמכה גירסתה במסמכים, לא הגישה יומני עבודה/נוכחות ולא היה לה הסבר מדוע דיווחה על 22 ימי עבודה בחודש "כדי לשמור על רישיון התובע" אם יכלה לדווח פחות (מינימום).

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

סע"ש 4201-09-16

10 ינואר 2022

הדיווח לתמ"ת לעניין שכרו של התובע לא היה נכון. התובע השתכר 300 ₪ ליום ועבד 20 ימים בחודש בממוצע.
הנתבעת ביטלה את ההיתר ולמעשה פיטרה אותו.
באשר לעבודה אצל מר בידרמן, שכנו וחברו של התובע, ציין התובע כי הוא קיבל "יומית" מהנתבעת. ההמחאות להן טען מר בידרמן לא צולמו ולא הומצאו לתיק. מר בידרמן לא הציג ראיה לפיה הוא שילם לתובע. בתצהירו, מנהל הנתבעת ביקש לקזז סכום זה.
התובע היה זכאי לפיצויי פיטורים ולדמי הודעה מוקדמת, וכן לפיצוי בגין היעדר הודעה לעובד ותלושי שכר לא נכונים.
לא הופרשו לתמ"ת כספים על חשבון דמי הבראה, לכן התובע זכאי לדמי הבראה. הנתבעת לא הציגה פנקס חופשה, לא שילמה דמי כלכלה, וגם לא דמי נסיעות מחברון ועד המחסום, כמו גם הפרשי שכר מינימום. לפי צו ההרחבה בענף הבניין ובשים לב למעמד התובע ונסיונו, הנתבעת העלתה טענות קיזוז בעלמא.

3. **לטענת הנתבעת**, התובע, שהינו פועל בניין מחברון שמתמחה בבנייה באבן, הגיש תביעה בגין תקופת עבודה בנתבעת שנמשכה למעשה מחודש 10/07 ועד 3/08.
יחסי העבודה הסתיימו מתוך ידיעתם של הצדדים כי העבודות באבן הסתיימו. התובע פנה למנהל הנתבעת והתחנן שרשיון עבודתו לא יבוטל, כדי שהוא יוכל לבצע עבודות באופן פרטי. מאחר ולא נתקבלו עבודות אבן במשך תקופה ארוכה, ובשים לב כי הרשיון כרוך בתשלום כספים, הוחלט בידעת התובע שרשיונו יבוטל.
התובע לא עבד בנתבעת בתקופה 4/08 – 7/12.
הנתבעת פירטה באלו אתרים עבד התובע בנתבעת בתקופה לה היא טוענת, כאשר התובע לא ציין ולו מקום עבודה אחד, למעט דימונה, ולא נקב בשמות עובדים אחרים.
עדי הנתבעת סתרו את גירסת התובע, ואף הביאו כדוגמה את עבודת התובע אצל חברו של מנהל הנתבעת; אותה ביצע התובע כקבלן פרטי תמורת 80,000 ₪ כולל החומר שסיפק, עבודה שנמשכה 3 חודשים בשנת 2011.
על התביעה במלואה חלה התיישנות, לאור תקופת העבודה ותאריך הגשת התביעה.
למען הזהירות, טענה הנתבעת שגם אם טענת ההתיישנות לא תתקבל, הרי שהתובע לא זכאי לזכויות להן טען, בהיעדר פירוט כנדרש ובשים לב כי כל זכויותיו שולמו.
לסיום, טענה הנתבעת כי אם בית הדין יפסוק שהתקיימו יחסי עובד מעסיק עד 2012, הרי שיש לקזז את הסך של 80,000 ₪ אותו קיבל התובע לאור עבודתו אצל מר בידרמן, שאם לא כן מדובר בעשיית עושר ולא במשפט.

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

סע"ש 4201-09-16

10 ינואר 2022

דיון והכרעה

4. לאחר עיון בטענות הצדדים, בכתבי הטענות, בתצהירים, בעדויות שנשמעו ובסיכומי הצדדים, הננו קובעים כי דין התביעה להדחות במלואה מפאת התיישנותה, כפי שיפורט להלן.
5. בעוד שהתובע טען כי יחסי העבודה התקיימו מחודש 10/07 ועד חודש 7/12, טענה הנתבעת כי התובע עבד אצלה רק עד חודש 4/08. התובע טען כי הנטל להוכיח בנסיבות העניין את תקופת העבודה רובץ לפתחה של הנתבעת, היות והנתבעת הנפיקה לתובע רשיון עבודה בישראל ואף הפרישה כספים לתמ"ת בעבור התקופה לה טוען התובע. דא עקא, הנתבעת סתרה את טענת התובע, והוכיחה את טענתה העיקרית בדבר תקופת העבודה בה עבד אצל התובע.
6. במסגרת כתב התביעה לא ציין התובע באלו אתרים או מקומות עבד לאורך תקופת העבודה שנטענה על ידו. מנגד, הנתבעת ציינה בדיון מיום 26.11.21 כי התובע עבד באתר בשכונת "הגבעה" בעיר דימונה; ואף ביקשה שיפטר בתצהירו אצל מי הוא עבד ועם מי עבד, וכן שינקוב בשמות של עובדים שעבדו עימו יחד בתקופה לה הוא טען. למרות זאת, התובע חזר לאורך כל הדרך על טענתו בכתב התביעה, וזאת ללא פירוט מינימלי ביחס לאתרים שבהם עבד לאורך התקופה שנטענה על ידו. התובע אף לא התייחס לטענות הנתבעת בכתב ההגנה ובדיון המוקדם, לפיהן עבד בנתבעת עד שנת 2008, וממילא לא פירט שמות של עובדים אחרים ואתרים בהם עבד. היה מצופה כי לאור טענות אלה של הנתבעת, לפחות בתצהירו של התובע, תינתן תשובה לטענות אלה, אך גם בתצהיר התובע הוא הסתפק בטענות כלליות ללא כל פירוט.
- מנגד, הגישה הנתבעת תצהירים מטעמה, כאשר בסופו של יום נחקרו רק שלושה מצהירים מטעמה היות והמצהיר הרביעי הינו תושב שטחים שלא התייצב לעדות, יתכן מהסיבה שרצה להמנע ממתן עדות. תצהירי הנתבעת היו מפורטים כנדרש, כפי שעוד יפורט להלן.
7. אומנם, בחקירתו הנגדית לא נחקר התובע ביחס לכל תקופת עבודתו, אך אין בכך פסול בנסיבות העניין, היות והתובע לא פירט כלל ביחס למקומות בהם עבד, וגם לא נקב בשמות של עובדים אחרים שעבדו עימו לאורך התקופה לה טען.
- בנוסף, עלה מעדותו כי בשנת 2011 עבד אצל מר בידרמן, אשר העיד כי שילם כספים ישירות לתובע על עבודה שנמשכה 3 חודשים.
8. בנוסף, גירסת עדי הנתבעת ביחס לתקופת עבודתו של התובע לא נסתרה. עלה שהתובע עבד בפרויקט של בניית בית כנסת בשכונת רמות, ואח"כ עבד בעומר בהקמת קיר חצר במשך שבועיים. בהקשר זה יצוין, כי מנהל הנתבעת אומנם טען כי הוא לא זוכר היכן רשם עדכוני

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

סע"ש 4201-09-16

10 ינואר 2022

1 נוכחות בשנת 2007; אך אין בכך כדי לתרום לטענת התובע, היות והתביעה דן הוגשה בשיהוי
2 ניכר אשר פגע ביכולת הנתבעת להתגונן, וזאת גם לו היינו קובעים כי יחסי העבודה נמשכו עד
3 שנת 2012, וקל וחומר משקבענו שהם נמשכו עד שנת 2008.

4 בנוסף, מצאנו שאין לקבל את טענות התובע לעניין רישום שעות העבודה לפי תיקון 24 לחוק
5 הגנת השכר, וזאת מאחר והתיקון נכנס לתוקף ביום 1.2.09, לאחר סיומם של יחסי עובד
6 מעסיק במקרה דנן. עוד העיד מנהל הנתבעת, כי הדיווחים והתשלומים לתמ"ת ביחס לתובע
7 לאחר שסיים לעבוד היו בהתאם לדרישות המינימום של התמ"ת ביחס ל"ימי הופעה"
8 שמספרם הלך וגדל לאורך התקופה.

9 בנוסף, תמך עד זה בעדותו של מר בידרמן ביחס לעבודה אותה ביצע התובע בביתו של מר
10 בידרמן ולתמורה אותה קיבל התובע ישירות ממר בידרמן. עוד הוסיף מנהל הנתבעת, כי עובר
11 לביטול רשיון העבודה פגש את התובע, עת זה עבד אצל קבלן אחר בבניית גן ילדים.
12 יש לציין, כי עדות מנהל הנתבעת נמצאה מהימנה, והתרשמנו כי יש להעדיף אותה על עדות
13 התובע.
14

15 9. עדותו של מר בידרמן נמצאה מהימנה, והיא תמכה בגירסתו של מנהל הנתבעת. מעדות זו
16 עלה כי בשנת 2011 ביצע התובע בביתו של העד עבודת בניית אבן תמורת סכום של 80,000 ₪.
17 סכום זה שולם ישירות לתובע בגין העבודה, כולל חומרים שהתובע הביא. עוד עלה, כי התובע
18 הביא עימו עזרה של עוד עובד לכל הפחות. עד זה תיאר את אופן ההתקשרות עם התובע, וכן
19 הוכיח את התמורה ששולמה, וזאת באמצעות תדפיסי חשבונות. מנגד, התובע לא הזכיר כלל
20 שעבד ביישוב מיתר במשך חודשיים – שלושה בשנת 2011, ויש בכך כדי לחזק את גירסת
21 הנתבעת בנושא.
22

23 10. גם העדה גב' מלי ביטון העידה בבית הדין, וגם עדותה נמצאה מהימנה. עדה זו עבדה בנתבעת
24 משנת 2007 ועד 2010, ועדותה נותרה איתנה גם לאחר חקירתה הנגדית. עדה זו תמכה
25 בגירסת הנתבעת ובעדותו של מנהלה. גם עדה זו העידה כי היו מספר ימי מינימום אותם היו
26 חייבים לדווח בכל חודש, וכי הרשיון לא בוטל מיד בסיום עבודת התובע בנתבעת, היות
27 והתובע רצה להמשיך להתפרנס כעצמאי באתרים אחרים, ולעיתים היא היתה מסיעה אותו
28 בעצמה. עדה זו חזרה והעידה כי בשנת 2009 התובע לא עבד אצל הנתבעת. גב' ביטון אף
29 העידה כי באותם ימים רישומי הנוכחות היו בכתב, וכי הניירת מאז לא נשמרה.
30 גם מר אילוז, אשר עובד בנתבעת כאחראי צוות, העיד בפנינו, ועדותו נמצאה מהימנה.
31 מעדות זה עלה, כי התובע עבד במקומות אותם ציין מנהל הנתבעת בתקופת העבודה הקצרה
32 לה טענה הנתבעת לאורך כל הדרך.
33

34 11. הנה כי כן, עסקינן בתביעה אשר דינה להדחות מפאת התיישנות, בשים לב כי היא הוגשה
35 לבית הדין בחודש 9/16 בעבור תקופת עבודה של מספר חודשים שהסתיימה עוד בשנת 2008.

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

סע"ש 4201-09-16

10 ינואר 2022

למעלה מן הנדרש יצוין, כי גם לו היינו קובעים כי יחסי העבודה הסתיימו בשנת 2012, כטענת התובע, הרי שהתביעה הוגשה בשיהוי רב. במקרה דנן, השיהוי פגע ביכולת הנתבעת להתגונן, בשים לב כי מדובר בתקופה משמעותית של 4 שנים לכאורה, והשיהוי פגע ביכולת הנתבעת להתחקות אחר מסמכים רלוונטיים שנכתבו בכתב יד בתקופת העבודה. ושוב נזכיר, כי התובע לא ציין אתרים בהם עבד לאורך התקופה הנטענת, וגם לא ציין שמות עובדים אחרים, ואילו מנגד, גירסת הנתבעת היתה מפורטת והיא נותרה איתנה. עם זאת, דין התביעה להדחות עקב התיישנותה, כפי שפורט לעיל.

12. בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם, ייאמר כי התובע ביסס את תביעתו על תקופה עבודה לה טען מכוח דיווחי הנתבעת לתמ"ת, וזאת מבלי לפרט כלל ביחס למקומות ולאתרים בהם עבד לאורך תקופה של 4 שנים שנטענה על ידו. התובע לא תיאר ולא ציין דבר בתצהירו, וזאת בשים לב כי נדרש לעשות זאת לאור טענות הנתבעת בכתב ההגנה ובדיון המוקדם. בנוסף, לא הזכיר התובע את העבודה אותה ביצע ביישוב מיתר בשנת 2011, אשר התבררה כעבודה פרטית אותה עשה כקבלן אבן עצמאי בביתו של צד שלישי, שהיה חברו ושכנו של מנהל הנתבעת. ונזכיר, כי הנתבעת היא זו שציינה את דבר קיומה של העבודה דנן. באשר לתמורה ששולמה לתובע, נציין כי גירסת מר בידרמן לא נסתרה ואף נתמכה בתדפיסי הבנק.

אחרית דבר

13. דין התביעה להדחות.

14. התובע ישלם לנתבעת הוצאות משפט בסך 1,500 ₪ ושכ"ט עו"ד בסך 9,000 ₪, והכל בתוך 30 ימים מיום המצאת פסק הדין.

15. זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בתוך 30 יום מיום המצאת פסק הדין.

ניתן היום, ח' שבט תשפ"ב, (10 ינואר 2022), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

יוסף יוספי
שופט

מר נתן חיים -
נציג ציבור (מעסיקים)